

Сања Матијашевић

ТАЈНЕ ЗЕЛЕНОГ СОЛИТЕРА

Илустрације: Маша Павловић

DEDIĆ
izdavačka kuća

Док су му чизме пропадале у меке остатке снега, Часлав је размишљао како Баба Марта ове године и није била толико злочеста. У шуми су почели да се јављају први весници пролећа и то му је измамило осмех на лицу.

Часлав је шумар. Сматра да је имао среће што је пре тридесет година, као млад шумар, добио службу баш овде. Његова шума, како често зна да каже, најлепша је и најживописнија у целом округу. Простире се у средишњем појасу високе планине, па зато има и листопадног и зимзеленог дрвећа. Богата је разноврсним биљним и животињским светом, а драги камен у њеном богатству је мало планинско језеро смештено уз саму ивицу шуме.

Баш ту у шуми, крај језера, Часлав је саградио брвнару у којој је живео, мада је читаву шуму сматрао својим домом. Често је знао да пријатељима и излетницима каже како он у ствари живи у зеленом солитеру. Стрпљиво их је пуштао да негодују и причају како шума није зграда и слично, а онда би са усхићењем детета објашњавао како у шуми влада строги ред и како се тачно зна ко живи под земљом (подземни спрат), на спрату зељастих биљака, на спрату жбунова и коначно на спрату дрвећа. Нешто што има спратове мора да је зграда, односно солитер. Зар не?

Часлав се из својих обилазака шуме увек враћао различитим стазама. Оно што се променило ове зиме било је то што му је корак постао дужи и бржи у покушају да у своју колибу стигне пре првог мрака. Не, не... Часлав није постао плашљиви шумар и сенке високих стабала га нису јуриле. Нешто друго је у њему будило жељу да што пре буде у свом дому. Последњих неколико месеци Часлав не живи сам. Своју колибу дели са Цицом. Њу је упознао почетком зиме. Тачније, она је налетела на њега уплашено трчећи по планинском путу који пролази кроз јужни део шуме.

Цица је млада веверица, односно младунче рођено пред сам крај лета. У току игре је залутала и више није могла да нађе скровиште у ком су живели њени родитељи и браћа. Часлав је покушао да јој помогне и заједно су обишли оближња стабла, али без успеха. Како је зима већ почела било је касно да она тад гради нови дом и скупља храну за зимски сан. Да, зимски сан! Мало њих зна да и веверице попут медведа спавају зимски сан, али Часлав је шумар. Он зна да веверице зими спавају, али се често буде да би јеле и надокнадиле резерве сала у свом телу. Од тог дана Цица живи са Чаславом.

Цица је млада веверица, односно младунче рођено пред сам крај лета. У току игре је залутала и више није могла да нађе скровиште у ком су живели њени родитељи и браћа. Часлав је покушао да јој помогне и заједно су обишли оближња стабла, али без успеха. Како је зима већ почела било је касно да она тад гради нови дом и скупља храну за зимски сан. Да, зимски сан! Мало њих зна да и веверице попут медведа спавају зимски сан, али Часлав је шумар. Он зна да веверице зими спавају, али се често буде да би јеле и надокнадиле резерве сала у свом телу. Од тог дана Цица живи са Чаславом.

ШУМАР ЧАСЛАВ ТИ ОТКРИВА

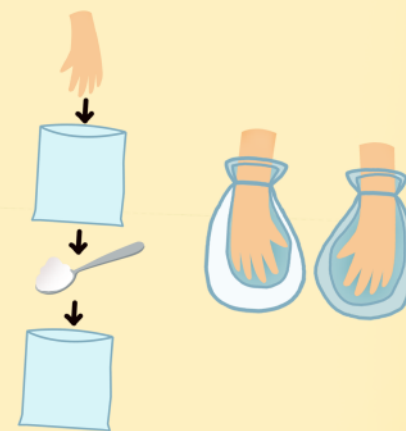
Током зимског сна животиње се хране топећи сало у свом телу. Сало такође спречава да се тело животиње смрзне при ниским температурама, а у то можемо лако да се уверимо кроз малу игру.

Потребни су ти: три кесе, гумице за тегле, неколико кашика масти, дубок суд, вода и коцкице леда.

* У суд сипај воду и стави коцкице леда.

** У кесу стави маст, другу кесу и руку. Другом руком распореди маст тако да ти прекрије читаву шаку и стави гумицу преко кесе и зглоба (као на слици). Другу шаку потом стави у трећу, празну кесу.

*** У суд са водом и ледом зарони обе своје шаке. Којој руци је хладније?

Врата колибе су се отворила уз шкрипу која је означила почетак једне свакодневне игре. Игру "Погоди где сам" Часлав и Цица играју понекад и више пута у току дана. Правила су једноставна и некако су се сама наметнула. Цица се сакрије негде у колиби, а Часлав је тражи. У првим данима њиховог заједничког живота, док је Цица била још мала, колиба је пружала безброј могућности за скривање. Часлав често жали што фото-апаратом није забележио где се све та враголаста цура завлачила. Верујте, имало би се шта и видети на тим сликама. Од крупних очију које сијају из мрака полуотворене фиоке до чупавог репа који вири из Часлављевог прслука.

Данас је Часлав у малој предности у овој игри тражења. Цица је порасла и има скоро пола метра! Тачно је да готово половина те импозантне величине припада њеном репу, али и реп се рачуна. Чаславу се чинило да је сваке недеље могао да прати промене у њеном расту. Из његове ципеле је на почетку вирио само врх репа, онда цео реп и на крају се Цица ту више није ни крила. Ципела је постала премала за њу.

Данас је Часлав у малој предности у овој игри тражења. Цица је порасла и има скоро пола метра! Тачно је да готово половина те импозантне величине припада њеном репу, али и реп се рачуна. Чаславу се чинило да је сваке недеље могао да прати промене у њеном расту. Из његове ципеле је на почетку вирио само врх репа, онда цео реп и на крају се Цица ту више није ни крила. Ципела је постала премала за њу.

ШУМАР ЧАСЛАВ ТИ ОТКРИВА

Људи, животиње и биљке расту различитом брзином. Деца расту неколико центиметара годишње, а неке биљке толики раст остваре за неколико дана. Хајде да измеримо брзину раста пшенице!

Потребни су ти: мала саксија са земљом, семе пшенице, лист папира, папирни селотејп, лењир и фломастер.

* Посади пшеницу и редовно је заливај. Кад пшеница никне наше мерење може да почне.

** Лист папира залепи на зид иза саксије са пшеницом.

*** Прати раст пшенице на свака два дана. Фломастером означи на папиру докле је порасла. Лењиром измери колико је порасла за 10 дана.

